

нътъ тъй силно се разгаря, че прониква презъ кората до самата сърцевина. Поради това, почти винаги на мамонтови дървета се виждатъ дълбоки черни вдлъбнатини.

Мжчно е да се установи, кога и кой отъ европейцитѣ за първи пжтъ е видѣлъ мамонтово дърво. Възможно е това да сж били участници въ експедицията на Жозефъ Уокеръ въ 1833 година. Въ бележкитѣ на едного отъ участницитѣ въ тази експедиция срѣщаме следнитѣ редове: „Въ последнитѣ дни на нашето пжтешествие ние се натъкнахме на извънредно голѣми дървета, които имаха отъ 25 до 28 метра въ обиколка“.

Презъ пролѣтѣта на 1852 година миньорътъ Даудъ преследвалъ въ гората ранена мечка. По едно време той се върналъ тичешкомъ при другаритѣ си и ги помъкналъ да видятъ дърво — чудо, най-голѣмото въ Калифорния. По всѣка вѣроятностъ това ще да е било сжщото дърво, на чийто хубаво подравненъ дънеръ следъ време бѣ устроенъ танцуваленъ салонъ.

Въ Калифорнския народенъ паркъ отъ мамонтови дървета се намира най-почтениятъ ветеранъ между всички подобни гиганти — „генералъ Шерманъ“. Това дърво е намѣрено и назовано тъй отъ Джемсъ Вулвертонъ въ 1879 година. Има много дървета по-високи отъ него, като напр. австралийскитѣ евкалипти, но, доколкото се знае, никое друго дърво не е стигнало неговата дебелина. Неговиятъ диаметръ при основата е близу 10 метра, а отъ стѣблото му, ако се нарѣже, биха могли да се направятъ 40 кжщи съ по 5 стаи всѣка. За превозване на стѣблото му би билъ потрѣбенъ влакъ отъ 30 вагона. Едно клонче на това дърво, което се намира на около 34 метра отъ земята, е близо 2 метра дебело.

Калифорнийскитѣ мамонтови дървета сж най-голѣмитѣ и най-старитѣ живи сжщества на земята.

Докторъ Дугласъ, известенъ ученъ по отглеждане на растения, въ 1931 година изчислилъ, че „генералъ Шерманъ“ сега трѣбва да е на 3500 до 4000 години.